1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.
11.
12.
13.
14.
15.
16.
17.
18.

Osm měsíců velkých zážitků, zkušeností a stresu. Jiří Saňák (42) stál do letošního února ve Spartě po boku hlavního kouče Václava Jílka a má bednu plnou vzpomínek.
V rozhovoru pro iSport Premium vypráví otevřeně o nepodařeném angažmá na Letné, kritizuje Kangu, Haška či Tetteha. „Ta nabídka asi přišla ve špatný čas,“ soudí chlapík, který jako teenager překonal rakovinu a v Íránu spolupracoval se slavným Němcem Winfriedem Schäferem.

iSport podcast: Plzeň se změnila, hráči jdou za Guľou. Sparta s Dočkalem zaostala

Našel si práci dřív než Václav Jílek. Ve Slovácku má Jiří Saňák pod palcem rezervu, bleskově ji vytáhl na první místo MSFL. Ve zbytku podzimu pomáhá u áčka Martinu Svědíkovi, který jeho příchod prosadil u vedení. Skok z velké Letné do skromného klubu

z Uherského Hradiště mu nedělá problém. Byť konec nebyl příjemný, divokou štaci ve Spartě už bere s nadhledem.

Když to stručně shrnete, co bylo špatně ve Spartě?
„Jít jsme tam museli, taková nabídka se neodmítá. Ale jak by řekli manažeři, asi přišla ve špatný čas. Za rok končily smlouvy devíti hráčům a nemohli jsme za ně přivést nové. Až potom dorazili Čelůstka, Pavelka, Krejčí. I
s nimi se za nás mluvilo, ale tehdy to nedopadlo. Možná jsme měli být ostřejší, nekompromisnější. Měli jsme udělat jen tři změny, ne třeba šest. Dnes má mužstvo víc klidu. Není v něm tolik zahraničních hráčů. Nastavili jsme tréninkový proces, výborná spolupráce byla s Benem Ashworthem. (kondiční kouč) Když jsme končili, všichni byli zdraví. Vencovi (Jílkovi) jsem psal, že jsme do toho dali maximum.“

Napadají vás konkrétní trenérské chyby? „Měli jsme se rozhodnout i proti všem a vsadit na dva stopery. To bylo věčné třaskavé téma. Vyhodnocovali jsme si to po odborné stránce a chtěli dát šanci i jiným dvojicím. Ale asi jsme opravdu měli vsadit na jednu, ač dělala chyby. Kdybychom ji nechali hrát pět zápasů, mohlo to být jinak. Možná jsme mohli udělat míň a stačilo by to. Nepovedlo se nám ustálit základní stavební kámen, postavit osu od gólmana přes obranu a střed. Odtud jsme dostali v prvním kole se Slováckem dva góly. Po bitvě je každý generál. Sparta je na očích. Každý čeká, že přijde nový trenér a všechno bude jinak. Jenže tak to nefunguje.“

Přesto jste věřili, že tu misi zvládnete, ne? „Jdete tam ve víře, že vy jste ti praví. Vnitřně jste nadržení, nadšení, že můžete jít do Sparty. Byla to obrovská zkušenost. Konec po prvním jarním zápase s Libercem jsem nečekal. Přijdete do trenérské kabiny a lidé jako je Rosa (Tomáš Rosický, sportovní ředitel), v ní nejsou. Jindy tam vždycky byli, hned na nás čekali.
Z toho vycítíte, že se něco děje. Venca říkal: Hele, to vypadá špatně. Překvapilo mě, že se do černé šňůry započítávaly prohrané přípravné zápasy ve Španělsku. To jsem nikde nezažil.“ (úsměv)

Jak probíhalo vaše odvolání?
„Věděli jsme, že Rosa jde za nás bojovat. Jsem přesvědčený o tom, že jeho podporu jsme měli. On věděl, jak pracujeme. Říkali jsme si věci, jak jsou. Nemazali jsme si spolu med kolem pusy. Jeho pozice v klubu je silná, ale Sparta je miliardová rrma. Na všechno sportovní ředitel nedosáhne. Nakonec stejně rozhoduje představenstvo a šéf. Venca dostal zprávu od pana Křetínského, že trpělivost není možná donekonečna.“

O majiteli Danielu Křetínském se ví, že rád diskutuje s trenéry a nabízí své pohledy na hru. Bylo to tak i za vaší éry?
„Že by za námi chodil osobně, to ne. Trenérovi psal poznatky ze zápasů. Bral jsem to tak, že se chce podělit o své názory. Není jednoduché to vypustit z hlavy, trenér se nad tím zamýšlí. Je to přece majitel…Určitě to není ideální forma komunikace. Když něco napíšete, je to strašně neosobní a může to vyvolat hodně nejistot. Nejsou v tom emoce. Lepší je se jednou za čtrnáct dní sejít a během dvou tří hodin to vydebatovat. Klidně se u toho i pohádat. To je můj pocit.“

Vy jste měl s bossem nějaký bližší kontakt? „Pana Křetínského jsem viděl pouze dvakrát. Byl nám popřát před utkáním s Trabzonsporem a byl v kabině před derby. Venca za ním šel dvakrát na konci podzimu, kdy se řešil příchod stopera. Chtěli jsme hlavně Belgičana Caufrieze, měli jsme ho precizně odskautovaného. Zajímavý typ, moc se nám líbil. Je to rafan jako Štetina. Teď všichni říkají, jak Spartě schází. Když jsme tam byli my, lidi by ho nejradši poslali vlakem na Slovensko. Ve hře byli ještě jeden Polák a Rumun. Jdou legendy, jak do toho pan Křetínský zasahuje. Já k tomu můžu říct jen to, že psal ty zprávy.“

Chápu to tak, že když majitel prezentuje svůj názor na něco, člověk má kolikrát tendenci ustoupit a vyjít mu vstříc. Aby měl klid. „Třeba. Anebo si to uděláte podle sebe, ale
v hlavě už máte takového červíka. Winnie Schäfer by udělal všechno naopak. Měli jsme v týmu mladého kluka, strašně populárního. Rozcvičoval se, fanoušci začali vyvolávat jeho jméno. Winnie se otočil a říká: Nikdy, dneska ho nepostavím! Příště ho klidně dal od začátku zápasu. Winnie byl borec, který už měl svůj věk, sebevědomí a pozici.“

Kangu jsme nechtěli
Jak za vás fungoval problémový Guélor Kanga?
„Dobře, ale stálo to strašně moc sil z hlediska komunikace. Anglicky pořádně neuměl, česky se za dva roky skoro nic nenaučil. Tím dává hráč najevo, že tady ani být nechce. Brankář Nita zase mluvil jen rumunsky. Když jsem byl v Íránu, za dva měsíce jsem byl schopný udělovat na hřišti v perštině základní pokyny. Kdyby Tomáš Souček neuměl anglicky, jsem zvědavý, co by dělal ve West Hamu. Vykopli by ho. Kanga působil jako mistr světa, sebevědomý, svérázně oblékaný. Jenže pak za vámi přijde a máte pocit, že chce pohladit. Jako miminko. Končila mu smlouva a my trenéři jsme neměli zájem ji prodlužovat.“

Je pravda, že není týmový hráč a jde mu prioritně jen o sebe?
„Ano, tak to je. Specirkum české kabiny je, že týmové hráče potřebuje. Jen s nimi měl náš fotbal a vůbec sport úspěchy. Slavia, Sparta za Jardy Hřebíka, reprezentace na EURO 1996 nebo za dob Karla Brücknera. Taky baskeťáci a baskeťačky. To nebylo o tom, že jsme byli lepší. Věděli jsme, že se uzdraví Bořek Dočkal, což je osobnost mužstva a celé ligy. Počítalo se taky s tím, že se Adam Hložek bude posouvat
z křídla doprostřed. Kangu jsme dál nechtěli. V tom jsme měli jasno.“

Choval se špatně i v kabině?
„Kluci se s ním chtěli bavit, charakterově jsou ve Spartě dobří hráči. Jenže komunikace
z druhé strany byla složitá. Nejspíš je typ, který se nechce učit jazyk. Kdybych vybíral hráče, tohle bych o něm asi měl vědět. Kaku a Benjamin Tetteh měli obrovský problém zaplatit zápisné. Pokladník David Bičík říkal: Trenére, to je strašný…Přitom Vindheim, Karlsson nebo i Kaya normálně zaplatili. Pak jde i o to zabrat na hřišti. David Moberg Karlsson za Venci Kotala začal víc hrávat, ale stejně bude mít problém.“

Proč?

„Český fotbal je náročný, prostředí to požaduje. Ve fotbalovosti a rychlosti je naše liga určitě horší než mnohé jiné, ale v požadavcích na tým je specircká. Proč je úspěšný Liberec? Ti kluci makají. Když tam byl Tomáš Malínský, tak prostě makal. Při vší úctě k němu, David je
v soubojích jeden na jednoho mnohem šikovnější. Ale když si vezmete, kolik toho Tomáš odběhá, Karlsson mu nesahá ani po kotníky. Proto nakonec hraje Vindheim, který je i poctivý dozadu. A stejně tam má okénka.“

Proč se nepovedlo vytáhnout víc z útočníka Benjamina Tetteha?
„U něj byla problémem kondice. On je vysoký a k tomu rychlý. To je vzácná kombinace. Jenže na svůj potenciál úplně kašlal. Proto jsme si kolikrát řekli, že tam radši dáme Libora Kozáka, i když není tak elegantní. Benji každý půlrok chodil, že chce jít pryč. Ideálně do Francie, kde se domluví. To není dobrý signál pro tým. Chybělo mi u něj, že se chce prosadit ve Spartě. Choval se jako dorostenec, který si myslí, že má na to hrát v Chelsea. Tahle namistrovanost hrála roli. Ale byl ještě fakt mladý, možná dozraje.“

Představte si, že jste táta záložníka Martina Haška. Schvaloval byste mu jeho snahu vyvzdorovat si za každou cenu přestup jinam? „Řekl bych mu: Hele, prober se. Jsi ve Spartě, v nejlepším českém klubu. Máš na rok a půl smlouvu, ne na dvacet let. Nikdo tě tady netyranizuje. Máš za sebou výborný půlrok. Makej, a když přijde nabídka, klub ti určitě nebude bránit v odchodu. Přinejhorším máš za rok a půl prachů jako kráva. A pokud se ti tam nelíbí, běž makat do Škodovky. Ani doktor nechodí vždycky do práce s radostí.“

Opravdu zvláštní, jak se zachoval. Jak to na vás celé působí?
„Celá kauza mi přijde zbytečná a od Martina natruc. Jako když vezmete dítěti hračku. Byl ve Spartě, měl za sebou nejlepší půlrok, osmdesát dva procent minutáže. Nikdo mu neškodil. Neviděl jsem, že by trpěl. Určitě neměl smlouvu na třicet tisíc. Kdyby zůstal, normálně by hrával dál. Mohl si počkat, až přijde vhodná nabídka, klub by mu nebránil v odchodu. Za našeho působení se nedělo proti Hašanovi vůbec nic. Hrál, měl fazonu, dával góly. Pokud si myslel, že ho nemůžeme ani vystřídat jako v Mladé Boleslavi? To by takový Michal Trávník odešel už dávno… Je potřeba vidět i realitu. Zas takový plejer Martin není. Ti kluci se někdy chovají jako děti. Nevím, co Martina vedlo
k tomu, že si chtěl přestup vytrucovat takovým způsobem. My jsme si mysleli, že má konkrétní nabídku a že někam přestoupí. Pak z toho byl blázinec. Řeklo se, že s námi nepoletí na soustředění a už jsme ho neviděli. Je to škoda. Teď se vláčí po nějakých tribunálech, je to slovo proti slovu. Pro mě je to smutné. Nechci ho srovnávat s Tomášem Součkem. Nicméně Hašan je taky kluk, který je zdravý, vytrénovaný, běhá. Dnes mohl hrát v reprezentaci. Klidně mohl být v Holoubkově týmu proti Skotsku.“

Hložka vidím v Liverpoolu
Kam to může dotáhnout Adam Hložek, aktuálně největší talent českého fotbalu? „Má obrovský potenciál. Síla na balonu, výběr místa v šestnáctce, koncovka…Je to šelma, přírodní úkaz, osmý div světa. (úsměv) Když se svlékne, fyziologicky byste vůbec neřekli, že je mu osmnáct let. Když jsme ho poznali, bylo mu čerstvě sedmnáct. Pokud si člověk odmyslí hlavu a mladistvý obličej, neřekne si, že je to tak mladý kluk. Adam má stabilní výkonnost, není žádný posera.“

Má vůbec nějaké slabiny?
„Měl by pracovat na výběru místa bez míče. To je ale taktický trenérský detail. Když hrál
v jednadvacítce na „desítce“, byl tam trošku ztracený. Ale to už by bylo moc, kdyby měl i tohle dobrý.“ (úsměv)

Kam míří jeho kariéra?
„Určitě do západní Evropy, do velké ligy. Možná půjde nejdřív do menšího týmu, vezme to jako přestupní stanici. Podle mě by perfektně seděl do Liverpoolu, kde napadají stopery a krajní beky dva křídelní hráči. Hroťák je zataženější a hlídá defenzivního záložníka. Vidím ho na místě, kde hraje Firmino. Něco mezi hrotem a „desítkou“. To je pro Hložka úplně jako dělané.“

To zní hodně zajímavě.
„Musí být zdravý, to je u něj jediná podmínka. Když si vezmu Vencu Kadlece nebo Patrika Schicka, směřovali stejně. Chudák Venca už musel skončit a Patrik je taky často zraněný. Když hráč neabsolvuje dvě přípravy, je to pro něho strašně těžké. Může se stát i to, že Adam pojede na EURO, povede se mu a rovnou půjde do špičkového klubu. Když bude zdravý, bude hrát dobře. U něho už nic jiného neexistuje. Proč je úspěšný Tomáš Souček?“

Pracuje tvrdě a drží mu zdraví.
„Přesně tak. Tomáš maká a nebývá zraněný. Když jsme ho poprvé s trenérem Koubkem vytáhli do devatenáctky, nenapadlo by nás, že půjde do West Hamu a bude o něm básnit Mourinho. Ve Slavii hrál středního záložníka a my jsme ho využívali na stoperu. Chtěli jsme někoho, kdo je schopen trošku rozehrát. Na mě působil stejně jako dnes. Žádná primadona, je pro každou srandu. Naprosto skromný, poctivý, vyrovnaný kluk, samá ruka, samá noha. Byl na něj spoleh, vnímal a dal se koučovat. Určitě není typ, podle něhož by se měl vyučovat běh. Není elegantní jako Thiago Silva. Ale nenechal se zlomit, když mu něco nevyšlo. Takové hráče jako je Tomáš, anebo byl dřív Pavel Nedvěd, by chtěl mít každý trenér. Řeknu to takhle: Tomáš má talent na to být zdravý. To je strašně důležité.“

Co dál na něm obdivujete?
„Způsob, jak dokáže doplňovat ofenzivu do hrotu, dává pojetí hry „šestky“ nový rozměr. Není moc hráčů, kteří by dokázali tento post tak rozvinout. Když Slavia vyhrála na Spartě 3:0, mohl být arogantní. Jenže on za mnou přišel a normálně se bavil. Hned vycítíte teplo, lidskost. Všem hráčům od čtrnácti let by se měl každé ráno pouštět pětiminutový medailonek o Tomáši Součkovi, aby viděli, kam to můžou dotáhnout, když budou makat. Málokdo z nich si uvědomuje, že když někde neuspějí, nic to neznamená. Měli by jet dál. Jako to udělal Souček. Vnitřně si věřil a měl

fotbal hrozně moc rád. Spousta kluků to někdy v devatenácti letech vzdá. Myslí si, že jsou špatní, že je na ně někdo přísný anebo proti nim.“

V jakém stavu byl za vašeho působení Lukáš Juliš, dnes vrchní kanonýr letenského týmu? „On sám říká, že mu pomohlo hostování
v Olomouci. Předtím byl zraněný, pak nemocný. Sigmu mu doporučil Venca Jílek, dojednával to s Láďou Minářem. (sportovním ředitelem) Netušili jsme, že se mu bude takto dařit.“

Je současná Sparta pod Václavem Kotalem jiná než za Jílka?
„Když to vidím, každý chce hrát něco jiného. Ale je to podobné jako byste chtěli porovnávat Diega Simeoneho s Atlétikem Madrid a Guardiolu v Barceloně nebo v Manchesteru City. Je to složité, neporovnatelné. Každopádně se Spartě povedlo stabilizovat stoperskou dvojici. Jenže si vezměte, kdyby Lukáš Štetina dostal na Slavii červenou kartu místo žluté. Bylo by po něm. Měl štěstí a najednou se chytil. A jak sám někde říkal Bořek Dočkal, od derby se cítil dotrénovaný. Jeho vliv na mužstvo začal být větší. Kluci za ním jdou. Za nás odehrál jeden zápas.“

Nejsem typický asistent
Bavíme se o velkém klubu, reprezentantech. Není vám dnes MSFL málo?
„Zajímavá otázka, kterou jsem už dostal víckrát. Trenéřinu mám rád. Když nás
v Jablonci s Jardou Šilhavým pan Pelta ukončil, šel jsem trénovat dorost. Furt se považuji za mladého člověka. Při vší skromnosti i sebevědomí, jen tak někdo na mě nečeká. Volali mi z Íránu, ale to teď nepřipadá v úvahu. Neberu, že je MSFL málo. Chci trénovat.“

Ve hře byl i Liberec, že?
„Jako první mi volal Martin Svědík (hlavní kouč Slovácka), že má představu, abych šel k béčku a víc ho propojil s áčkem i s mládeží. Je to pro mě výzva. Volali jsme si i s Pavlem Hoftychem, se kterým jsme kámoši. Měl v Liberci podobnou myšlenku, ale koronavirus tam nové věci víceméně zastavil. Trošku se to táhlo, doba je bláznivá.“

Vzal byste znovu i místo asistenta, pokud by vám to dávalo smysl?
„S Vencou Jílkem se bavíme o tom, že kdyby někam šel, oslovil by mě. Ve Spartě to bylo odlišné než v Olomouci. Tam mě přisadil Láďa Minář (sportovní manažer), chtěl rozšířit realizační tým a mít v něm jiný názor. Sigma byla dole, znal mě z Mladé Boleslavi. Venca si mě nevybral. Šel jsem za ním a řekl mu: Venco, ode mě uslyšíš jen pravdivé pocity. Do té doby byl zvyklý si hodně věcí dělat sám. Pak asi zjistil, že se na mě může spolehnout a mohl si vyzobávat jen to, co potřeboval. Spolupráce byla fajn. Do Sparty už jsme šli spolu.“

Tam to ale vůbec nevyšlo.
„Nepovedlo se to, ale vzali jsme si z toho spoustu zkušeností. Nejsem typický asistent, který má na starosti jen standardky a přihrávky. To by mě asi nebavilo. Myslím, že jsem schopen vést lidi. Na druhou stranu jsem se u Winnieho Schäfera naučil loajalitě. Ven musel jít jasný názor jednoho člověka, bez spekulací a zasahování do pravomocí. Sám sebe vnímám jako týmového hráče.“

Jak se vám dělalo s Jaroslavem Šilhavým, nyní trenérem národního týmu?
„Do Jablonce mě vzal Jirka Chytrý, se kterým jsme se znali z Baníku. To byla doba „galacticos“. Největší výpovědní hodnota toho, jaké to bylo, je fakt, že jsme dodnes přátelé. Jarda jel na otočku dvě stě kilometrů jen proto, aby se podíval na můj kemp v Dolní Čermné. Dělám ho už osmnáct let. Jarda je skvělý člověk a dává prostor asistentům. V Jablonci jsem se cítil jako trenér, ne asistent.“

Co Martin Svědík?

„Dělali jsme spolu v Mladé Boleslavi. Řekl, že jak mě zná, nepotřebuje mě jako asistenta. On má podobnou náturu. Je pes, rafan, dominantní člověk. Potřebuje spíš někoho klidnějšího, kdo bude jeho výbušnější povahu vyvažovat. Proto mě chtěl k béčku. Když to mám porovnat, Venca je něco mezi Jardou a Martinem.“

Na co má v této sezoně Slovácko?

„Když se všechno sejde, může být nahoře jako černý kůň soutěže. Trenér má podporu v tom, co dělá. To je taky důležité. Je to nejvíc rodinný klub, který jsem poznal. Dělá to tu málo lidí, kteří opravdu makají. Mužstvo je delší dobu pohromadě, má zažité automatismy. Problémem může být šířka kádru. Když vypadnou stěžejní hráči jako Havlík, Daníček nebo Kadlec, těžko se nahrazují. Nahradit takového Marka Havlíka je zatím velké sousto i pro Heloše (Patrika Hellebranda), který byl ve Slavii. Taky bych přál větší sebevědomí Víťovi Nemravovi. On je výborný brankář, ale chtělo by to vypít plechovku sebevědomí.“

Dvojnásobná dávka Sportu v pondělním vydání. Kupujte ZDE>>>

Z V R P Skóre B
Slavia 7 6 1 0 20:2 19
Sparta 7 6 0 1 21:9 18
Plzeň 7 5 1 1 19:11 16
Olomouc 7 4 2 1 11:7 14
Liberec 7 4 1 2 12:7 13
Pardubice 7 4 1 2 8:6 13
Karviná 7 3 3 1 9:8 12
Slovácko 7 3 2 2 10:7 11
Jablonec 7 3 1 3 9:7 10
Zlín 7 3 0 4 10:11 9
Ostrava 7 2 2 3 10:7 8
Bohemians 1905 6 2 1 3 8:9 7
Teplice 7 2 0 5 9:15 6
Ml. Boleslav 7 1 2 4 6:12 5
Opava 7 1 2 4 6:12 5
Brno 7 1 1 5 6:17 4

Č. Budějovice 6 0 3 3 5:14 3

Příbram 7 0 1 6 4:22 1

Autor: Michal Koštuřík

PREMIUM 1. LIGA

16. listopadu 2020 • 04:50

Saňák o Spartě: Hložek je přírodní úkaz, Kanga nechtěl platit zápisné

VSTOUPIT DO DISKUSE 2

13
zobrazit galerii